

Genindspilning af nazifilm i DSB-bygning er genialt konceptteater

FØREREN. Med sin afslappede, antiteatraliske spillestil får Anders Mossling historiens største nazimøde til at ligne en spejderlejr. Det ved vi nu, at den ikke var. - Foto: Søren Meisner (PR)

Fix og Foxys genindspiller nazipropagandafilmen 'Viljens triumf'.

AF KRISTIAN HUSTED

Talen falder ofte på Depressionen, når man skal forsøge at forstå vores egen krisetid. Men har man sagt Depressionen, har man også sagt Anden Verdenskrig. Og strækmarch, nationalsocialisme og udryddelseslejre. Er det den vej, det går?

Jeppe Kristensen og Tue Biering 'genindspiller' 'Viljens triumf', Leni Riefenstahls berømte propagandafilm fra 1935, som teaterforestilling.

Med publikum i rollen som det tyske folk. Her kan vi på egen krop gennemleve den radikaliseringsproces, der kulminerede 1. september 1939, da Hitler gik ind i Polen.

Et fund som Hitler

Det er genialt konceptteater. Men er nazismens massebevægelse et godt billede på vor tids totalitarisme?

Nu er Biering og Kristensen ikke ligefrem dommedagsprofeter. Vi er snarere ovre i 'The Dictator', Charlie Chaplins berømte parodi på Riefenstahls film.

Chaplins arvtager hedder Anders Mossling, og han er et fund til rollen som Hitler. Lige dele spejderleder, filminstruktør og folkeforfører i brun heldragt og sort slips.

Mossling vil genindspille hele 'Viljens triumf', og vi skal være med. Han har et filmhold i baghånden, som hurtigt forvandler os til de jublende masser i Nürnberg, der modtog Hitler under den nazistiske partikongres i '34.

Ved hjælp af en *green screen*, opfindsomme kameravinkler, røgmaskiner og skyer af vat omdannes vi og den efterladte DSB-bygning under Dybbølsbro til historiens største nazimøde.

En venlig mand i brunt tøj

Det filmiske niveau er ikke Pixar eller Dreamworks, men det synes netop at være pointen.

Forestillingen viser os hele tiden afstanden imellem billedet af os selv som det tyske folk på skærmen og de helt almindelige danskere, der fjoller rundt i en forladt fabriksbygning en efterårsaften i 2012.

Indimellem morer vi os. Ofte keder vi os, sandsynligvis ligesom de 700.000 nazister dengang i Nürnberg. Men nedenunder kedsomhed og løssluppen morskab trænger tanken sig på: Hvorfor lader vi os egentlig koste rundt af en venlig mand i brunt tøj?

'Viljens triumf' viser totalitarismen som et spirende potentiale i den enkelte til alle tider. Selv om 700.000 opmarcherede og heilende nazister indimellem kan virke som et noget bedaget billede.

Forførende smuk

For fascinationskraften ligger i forestillingens leg med vores historiske dobbeltblik. »Det er ikke, fordi jeg er nazist«, siger Mossling med sin bløde dansk-svenske accent og et smil. »Det er bare, fordi det er verdens smukkeste film«.

Og 'Viljens triumf' er virkelig en smuk film. Forførende smuk. Først nu ved vi, hvor skønheden pegede hen. Men vi ved jo ikke, hvor vi selv peger hen, og det gjorde de fleste tyskere formentlig heller ikke i 1935. Altså går vi med på legen. Vi kan faktisk ikke lade være.

Det føles fedt at se sig selv gå i strækmarch på et filmværred. Også selv om det sker i gummistøvler, og vi kun er halvtreds i gelederne. På filmen ligner vi mange flere. Og det føles fedt at råbe »Jeg kommer fra Bayern!« i kor, selv om det er latterligt.

Også jeg længes indimellem efter en større bevægelse, massen, folket. Hvem gør ikke det?

Ressource: <http://politiken.dk/ibyen/nyheder/scene/anmeldelser/ECE1801869/genindspilning-af-nazifilm-i-dsb-bygning-er-genialt-konceptteater/>

Offentliggjort: Nov 4, 2012 11:18 AM

© POLITIKEN.dk